

den, EF-Domstolen fastlægger. Et kritisk syn på visse konkrete afgørelser bør ikke vendes til et generelt korstog mod EF-Domstolen og det retsbaserede, stærke, forpligtende samarbejde, som kendetegner EU.

Jeg forstår og hilser velkommen, at Domstolens arbejde generelt påkalder sig større opmærksomhed herhjemme. Det synes jeg er godt, og derfor vil jeg også se på mulighederne for at inddrage Folketinget endnu mere i arbejdet med EF-Domstolen. I dag får Folketinget orientering om alle indlæg, som regeringen afgiver ved Domstolen, ligesom Folketinget modtager en årlig beretning om Domstolens arbejde. Men jeg vil da gerne sammen med Europaudvalget drøfte, hvordan Folketinget kan inddrages endnu mere i større principielle sager og altså være orienteret i tide om, hvad der er på vej, og hvad der kan ske.

Jeg skal med disse ord på regeringens vegne opfordre til, at nærværende forslag til folketingsbeslutning forkastes.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til udenrigsministeren. Der er foreløbig tre korte bemærkninger. Den første er fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 11:37

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for de mange bemærkninger, som jeg faktisk tror vi for langt hovedpartens vedkommende er fuldstændig enige i. Vi er enige i, at man skal have en domstol, at en domstolsfunktion er forudsætningen for et demokrati osv.

Men der, hvor jeg må sige, at jeg ikke forstår udenrigsministeren, er, hvor udenrigsministeren indrømmer, at der i EU er flere måder, hvorpå domstolene kan fungere, og vi i Danmark har en, man kan næsten kalde det en konservativ, måde, hvorimod man i andre lande har en mere proaktiv, en mere politisk måde. Og når der er flere måder, og vi har valgt en af dem, så må det jo også være rimeligt at kritisere dem, som vi så har fravalgt.

Det her forslag går sådan set ikke ud på at sige, at vi ikke skal have nogen EF-Domstol, det går heller ikke ud på at sige, at vi skal stække EF-Domstolen og dens muligheder for at træffe juridiske afgørelser.

Det går ud på at sige, at vi ikke vil have, at Domstolen, altså dommere, træffer politiske afgørelser. Udenrigsministeren nævner jo f.eks. selv forrangsdiskussionen, og jeg tror, at der er mange, der vil være overraskede over at vide, at

det faktisk er en domstol, der har truffet beslutning om, at EF-retten skal have forrang, og at det ikke er en politisk beslutning. Og der vil jeg bare gerne spørge: Er udenrigsministeren ikke enig i, at sådan rent politiske afgørelser ikke hører til ved Domstolen?

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 11:39

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er klart, at der jo med Domstolens arbejde og placering i EU og institutionerne med Parlamentet og Kommissionen og Det Europæiske Råd og Domstolen så er en magtdeling. Politiske afgørelser træffes altså i Europa-Parlamentet og i ministerrådene; det er rigtigt, og det skal Domstolen følge. Men så er der jo altid en fortolkningssituation, og der er en traktat omkring Domstolens virke, som Domstolen skal følge.

Men jeg tror ikke, man kan lave en formulering, der hedder, at man ikke må afsige domme, der kan fortolkes politisk. Jeg gad nok vide, hvordan sådan en paragraf ville se ud i en dansk lovgivning. Altså, alle kan jo komme og sige, at dette er en politisk dom, dette er et politisk spørgsmål, og det ville jo betyde, at man kunne tage alle sager fra domstolene, hvis man havde en sådan paragraf. Så jeg ved egentlig ikke rigtig, hvordan den skulle se ud. Vi har jo heller ikke sådan en paragraf i den danske lovgivning.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det ved jeg sådan set ikke om jeg er enig med udenrigsministeren i. Udenrigsministeren vil jo i grundloven kunne konstatere, at dommerne alene har at rette sig efter loven. Deri ligger jo en klar tilskyndelse til en mere konservativ og mindre proaktiv – hvis man skal bruge et moderne udtryk – tilgang til lovstoffet. Og når grundloven har en sådan bestemmelse, er det meget svært for mig at forstå, hvorfor udenrigsministeren sådan helt definitivt kan afvise, at man også ved EF-Domstolen bør have en lignende bestemmelse.

Sagen er jo – og det indrømmer udenrigsministeren jo også – at vi har problemer med det, man kalder policymaking, altså at EF-Domstolen træffer egentlige politiske afgørelser.